

Sygn. akt IV CSK 637/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku P. [...] Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.

przy uczestnictwie A. T. i J. O. – T.

o ustanowienie służebności przesyłu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 kwietnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania

J. O. – T.

od postanowienia Sądu Okręgowego w S.

z dnia 10 kwietnia 2014 r., sygn. akt V Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy
kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na drugiej i czwartej spośród wymienionych przesłanek (art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c.).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, iż określony przepis prawa, będący źródłem poważnych wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów; wątpliwości te należy przytoczyć i uargumentować (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 maja 2009 r., II UK 72/09 i z dnia 21 listopada 2007 r., I PK 190/07 - nie publ.). Uzasadnienie tej przesłanki we wniosku skarżącej nie spełnia przytoczonych wymagań, gdyż nie zawiera wskazania oraz przytoczenia przeciwnych stanowisk reprezentowanych w orzecznictwie.

Skarżąca wskazała, że potrzeba wykładni przepisów prawa - w jej ocenie - wymaga rozstrzygnięcia, „czy zasądzona na rzecz uczestniczki postępowania kwota z tytułu ustanowienia służebności przesyłu mieści się w pojęciu odpowiedniego wynagrodzenia”. Taki sposób przedstawienia problemu wskazuje na wątpliwość natury faktycznej, związaną - niedopuszczalną z mocy art. 398³ § 3 k.p.c. - próbą podważenia oceny dowodów i ustaleń faktycznych.

Odnosząc się do drugiej powołanej podstawy przyjęcia skargi do rozpoznania, tj. oczywistej zasadności, skarżąca wskazała, że Sąd drugiej instancji nie spełnił swojej procesowej funkcji rozpoznawczej i kontrolnej przyjmując za własne ustalenia Sądu Rejonowego oraz nie powołując dodatkowego biegłego w sprawie pomimo zastrzeżeń zgłaszanych przez uczestniczkę.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. o oczywistej zasadności skargi stanowią łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11 - nie publ.).

W okolicznościach sprawy niniejszej, w ocenie Sądu Najwyższego, nie ma podstaw do kwalifikowania wskazanych przez skarżącą uchybień jako oczywistych, widocznych bez przeprowadzenia głębszej analizy. Sąd Okręgowy odniósł się do zarzutów uczestniczki związanych z opinią biegłego i uzasadnił przyjęte stanowisko. Aprobując ustalenia Sądu pierwszej instancji wskazał również przesłanki usprawiedliwiającemu ten wniosek.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).